

1989 ஏப்ரல் 8]

3. தகவல் கேள்விகள்

(அ) சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது, பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்புப் பற்றி மத்திய அமைச்சர் வெளியில் விமர்சித்துள்ளது, பேரவைத் தலைவரின் இல்லத்திற்கு ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உட்பட சிலர் சென்று முற்றுகைப் போராட்டம் நடத்தியுள்ளது ஆகியவை பற்றிய பிரச்சினைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள், என்னுடைய முன்விசைவைப் பெற்றபடி இங்கே ஒரு செய்தியைச் சொல்வார்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினை இந்த அவை சம்பந்தப்பட்டது; உங்கள் சம்பந்தப்பட்டது; இந்த அவையின் மாண்பை எந்த அவையாலும் குறைக்க முடியாது. இந்த அவையின் அதிகாரத்தையும், மாண்பையும் வெளியே இருக்கக்கூடிய யாரும் குறைக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பேசக்கூடாது, பேசவும் முடியாது. சபாநாயகருடைய தீர்ப்பைப் பற்றி வெளியே—பணிய வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு—பேச முடியாது. அது விதி. Within the four walls of this House அதாவது இந்த அவையின் நான்கு சுவர்களுக்குள் நீங்கள் எந்தத் தீர்ப்பை வழங்குகிறீர்களோ அதுதான் தீர்ப்பு. அது தான் சட்டம். இதை நான் சொல்லவில்லை. ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் சொல்கிறார். நான் சொன்னால்தான் பிரச்சினை. Iver Jennings சொல்கிறார். Within the four walls of the House, the word of the Speaker is the law. அப்படி நீங்கள் வழங்கிய தீர்ப்பைக் குறித்து, ஒரு கட்சி உங்கள் இல்லத்தை நோக்கி வந்து உங்களை முற்றுகை இடுவதை நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த அவையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை வைத்து அவைக்கு வெளியே சபாநாயகருடைய இல்லத்தை முற்றுகையிடுவது ஐனநாயக பாரம்பரியத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்பதை உணர்ந்துதான் நான் இதை இங்கே எழுப்ப முயல்கிறேன்.

பாராளுமன்றத்தில் கூட மத்திய உள்துறை அமைச்சர் பேசும் போது, சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்த சம்பவங்கள் குறித்து எங்களுக்கு அறிக்கை வந்திருக்கிறது, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை— திரு. பூட்டாசிங்—சொன்னார். அதுவும் தவறு. அங்கேயும் பேச முடியாது. அந்த மன்றத்திலே இந்த மன்றத்தின் சம்பவங்களைக் குறித்து விவாதிக்கவும் முடியாது; கருத்துச் சொல்லவும் முடியாது; நடவடிக்கை எடுக்கவும் முடியாது. This House is sovereign and supreme. இங்கே தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த மத்திய அமைச்சர் திரு. தினேஷ் சிங் இந்த அவையின் சம்பவங்களைக் குறித்துப் பேசிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். நேற்றைய தினம் மத்திய அமைச்சர் திரு. சிதம்பரமும் பேசி இருக்கிறார். அதாவது உங்களுக்கு அவர் ஒரு டைரக்டன் தருகிறார். இந்த அவை

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 ஏப்ரல் 8]

யில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்து, சம்பவங்கள் குறித்து, போட்டோக்களை வெளியிட வேண்டுமென்று உங்களுக்கு டைரக்ஷன் கொடுப்பது போல் பேசி இருக்கிறார். அது தவறு. மத்திய அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். வெளியே பேசினால் கூட அது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்தது அல்ல. நீங்கள் கூட பாராளுமன்ற சபாநாயகருக்குக் கடிதம் எழுதலாம். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக உள்ள மத்திய அமைச்சர் இங்கே வந்து தமிழ்நாட்டு சபாநாயகருக்கு, இப்படிச் செய்ய வேண்டும், நீங்கள் இப்படித் தீர்ப்பு வழங்கி இருக்க வேண்டும், இதைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்ல முடியாது. இங்கே இந்த அவையில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பிரைவேட்டாக நடப்பது போல்தான். இந்த அவைக்குள் நீங்கள் யாரையாவது அனுமதித்தால்தான் உள்ளே வர முடியும். அதாவது பார்வையாளர் மாடத்திற்கு இங்கே உறுப்பினர்களைத் தவிர யாரும் வர முடியாது. இதை நான் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறேன். நீதிமன்றத்தை நாம் பப்ளிக் கோர்ட் என்று சொல்ல வேண்டும். அங்கே யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். அங்கே ஏதாவது நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றால் அதற்கு இந்த விமர்சனங்கள் பொருந்தும். ஆனால், சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் சபாநாயகருடைய அனுமதி பெற்று—உறுப்பினர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இங்கே வந்து அமர முடியாது—பார்வையாளர் மாடத்திற்குத்தான் வர முடியும். Because there is open interaction of open mind and open heart. வெளியே இருந்து அச்சுறுத்தல் வந்தால், வெளியே இருந்து யாராவது மூன்றாவது மனிதர் இங்கே இருக்கக்கூடிய நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுப் பேசினால், இங்கே நம்முடைய தன்னிச்சை குறைந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால்தான் அப்படி அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஆகவே, உங்களிடத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், இந்த அவையின் சம்பவத்தைக் குறித்தோ, இந்த அவையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்தோ இந்த அவையில்ல்தான் விவாதித்து முடிவெடுக்க வேண்டும்; இந்த அவையில் சபாநாயகர் அவர்கள் என்னென்ன உத்தரவுகளை வழங்குகிறார்களோ அதுதான் உத்தரவு. உங்களுடைய உத்தரவுக்கு மேல் எங்கேயும் அப்பீல் கிடையாது. There is only one Speaker and there is no Speaker-General in India. ஒரு மாநில உயர்நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கினால் கூட அண்டை மாநில உயர்நீதிமன்றம் அதை மறுத்தோ, அதைப் புறக்கணித்தோ, குறைத்தோ, சொல்ல முடியாது. அதுபோல்தான் இது. மாண்புமிகுந்த அதாவது “சாவரின் லெஜிஸ்லேச்சர்”. ஆகவே, இப்படி இங்கே வந்து நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் மாண்பையும் சபாநாயகருடைய அதிகாரத்தையும் வெளியே விமர்சிக்கக்கூடிய இந்த மத்திய அமைச்சர்கள் மற்றும் இன்னும் பல கட்சியினர் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக நீங்கள் ஏதாவது ஒரு வழிவகையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 8] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

எல்லாக் கட்சிகளையும் அழைத்துப் பேசுங்கள். வெளியிலே முற்றுகையிடக்கூடிய கட்சி மெம்பர்களும் இங்கேதான் இருக்கின்றார்கள். அவர்களை அழைத்துச் சொல்ல வேண்டும். இப்படிப் பணியை வைப்பது, சபாநாயகருடைய தீர்ப்பை மாற்றச் சொல்வது, சபாநாயகர் இப்படித்தான் செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்வது, உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டசபையின் மாண்பைக் குறைப்பது போல ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தன்னிச்சையாகச் செயல்படக்கூடியவர்தான் சபாநாயகர். காரணம், நேரு அவர்கள் கூட ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். "The Speaker represents the House; the House represents the nation." நீங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், வெளியிலே யாராவது உங்களைக் குறைத்துச் சொன்னாலும் கூட இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களுடைய மாண்பு குறைந்து விடுகிறது. எங்களை உள்ளடக்கியதுதான் இந்தச் சட்டமன்றம் என்ற காரணத்தினால், நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் இது போன்ற விவாதங்களை அனுமதித்ததே கிடையாது. பாராளுமன்ற சபாநாயகர் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இங்கே நடைபெற்றதைக்கூட அங்கே அனுமதித்து கிடையாது. இங்கே வரக்கூடிய அமைச்சர்கள் இப்படி அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி, இந்தச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், நீங்கள் போட்டோக்களை வெளியிட வேண்டும் என்று உங்களுக்கு ஒரு direction கொடுப்பது போலப் பேசுவது இந்த சபையின் மாண்பைக் குறைப்பது போலாகும். ஆகவே, கண்டனத்திற்குரியதுதான். அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. ஆகவே, இங்கே என்னைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் இன்றைக்கே இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுங்கள். இல்லாவிட்டால் நாள்தோறும் பத்திரிகையில் பார்த்தால், ஒவ்வொரு மத்திய அமைச்சரும் குறைத்துப் பேசுவதுபோல, இந்த மன்றத்தின் மாண்பைக் குறைத்துப் பேசுவதுபோல பல செய்திகள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. எனவே, வருகின்ற அமைச்சர்கள் எல்லாம் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்து அரசியலுக்காகப் பேசக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். எல்லாக் கட்சி மெம்பர்களையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும். இனிமேல் இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இந்த அவையிலே எடுத்திருக்கிறோம். நடவடிக்கை எடுத்து பரிந்துரை செய்து பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்புவது நல்லது. இந்த மன்றத்தை அவமதித்தது மத்திய அமைச்சர் என்றாலும், நிச்சயமாக இந்த அவையின் உரிமைய மீறிய செயலுக்காக prima facie நேரடியாகவோ நடவடிக்கையும் எடுக்கலாம். அது குறித்து நான் உங்களின் எண்ணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 8]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சபையிலே இல்லாதவர்களைப் பற்றி திரு. பாண்டியன் அவர்கள் பேசினார்கள். அது எந்த அளவுக்கு மரபுக்குட்பட்டது என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஒன்று. இரண்டாவது, மாண்புமிகு உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசியது, உங்களுக்கு direction என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக it is not a direction, it is simply a request “வெளியிட வேண்டுகிறேன்” என்றுதான் கேட்டிருக்கிறார்கள். That is not a direction. இதுபோன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அடிக்கடி இங்கே சபையிலே இல்லாதவர்களைப் பற்றியும் மற்றவர்களைப் பற்றியும் பேச அனுமதிக்கப்படுவது முறைதானா என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. விரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சபையிலே இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசலாமா என்று. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதிலிருந்து நான் புரிந்து கொண்டது—சபையில் இருக்கக்கூடியவர்கள், சபைக்கு தலைமை ஏற்றிருக்கக்கூடிய உங்களைப் பற்றிய பிரச்சினை—உங்களுடைய வீட்டை நோக்கி ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தலைமை தாங்கி அழைத்து வந்து முற்றுகையிடுவதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற முறையிலேதான் சொன்னார்கள் என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். எனவே, சபையில் இருக்கக்கூடிய, சபைக்குத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய உங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை என்ற முறையிலே இதைக் குறிப்பிடுவது தவறல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு பேராகிய க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள், முன்னாள் அவைத் தலைவராக விளங்கியவர்கள், இந்த அவையினுடைய மதிப்பைக் காப்பாற்றுவதற்கு, உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு, தாங்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறீர்கள் என்ற முறையில் ஒரு வேண்டுகோளைத் தங்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகிறபோது, ஒவ்வொரு அமைப்பினுடைய தனித் தகுதிகள் மறக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இந்த அமைப்பு, சட்டமன்றம், இறையாண்மையுள்ள ஓர் அமைப்பு. அதற்குரிய அதிகாரங்களுக்குட்பட்டு, அரசியல் சட்டத்தாலே வழங்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளுடன், அவற்றைப் பற்றி முடிவு செய்து நடைமுறைப்படுத்துகிற ஒரு முறை, இறையாண்மை உள்ள ஓர் அமைப்பு. இந்தியாவிலேயுள்ள மாநிலச் சட்டமன்றங்கள், சட்டமன்ற அதிகாரவரம்புக்குட்பட்ட இறையாண்மை உள்ள அமைப்பு. இறையாண்மையுள்ள அமைப்பு மட்டுமல்ல, ஜனநாயகத்தினுடைய சின்னமாகவும் பாதுகாவலனாகவும் அந்த அளவிற்குள்ளே இயங்குவது.

1989 ஏப்ரல் 8] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

(முற்பகல் 10-10)

எனவேதான் இந்த அவைக்கு, இந்த அவையினுடைய தலைவருக்கு தனித் தகுதிகள், உரிமைகள், இந்த அவையினுடைய செயல்முறைகளைப் பொறுத்து இருக்கின்றன. இந்த அவையினுடைய நடைமுறையில் ஏற்படக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளில் ஏதேனும் சிக்கல்கள் ஏற்படுமானால், பிரச்சினைகள் இருக்குமானால் எந்த நீதிமன்றத்திலும் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப முடியாது. இந்த அவைக்குள் நடப்பதை, பிரச்சினையை நீதிமன்றத்திலே எழுப்பக்கூடாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கிரிமினல் குற்றம் செய்தால் அதை எழுப்பக்கூடாது என்ற கேள்வி வெளியிலே எழுப்பப்படுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலே தடுமாற்றத்திற்கு ஆளானாலும், குறைகளுக்கு ஆளானாலும் மறுபடியும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இயங்கித்தான் ஜனநாயகக் கடமைகளை ஆற்ற வேண்டும். ஒன்றுபட்டு இயங்க வேண்டிய ஓர் அமைப்பாக மறுபடியும் செயல்படுவதற்கு ஏற்ப தனியாகச் சட்டமன்றத்திற்கு ஏற்புடைய முறைகளைத்தான் வகுத்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர, சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே இருந்துகொண்டு முறைகளை வகுத்துத் தர முடியாது. எனவே, இப்படிப்பட்ட அந்தச் சட்டமன்ற முறைகளை வகுக்க, காப்பாற்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மரியாதையைக் காப்பாற்ற, அதற்கான ஒரு பெரிய பொறுப்பு இந்த அவைத் தலைவருக்கு, சபாநாயகருக்கு இருக்கிற காரணத்தால், சபாநாயகர் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது குறித்து, பொதுக் கருத்தாக நாட்டிலே எப்போதும் ஆலோசனைகள் வழங்கப்படலாமே தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றி, சட்டமன்றத்திலே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் பற்றி, சட்டமன்றத்தின் சபாநாயகருக்கு இருக்கிற உரிமையைப் பற்றி, ஐயுறத்தக்க அளவுக்கு அதுவும் ஒரு பொறுப்பிலே இருப்பவரே பேசுவது கூடாது. அதுவும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் பேசுவது அதை விட மிகப் பெரிய தவறு. படங்களை வெளியிடலாமா, கூடாதா என்பது குறித்து ஏற்கெனவே இந்த அவையில் பல கட்டத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு படங்களை வெளியிடக் கூடாது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலேதான் ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாகவே படங்கள் இருந்தாலும்கூட அவற்றைக்கூட வெளியிடாமல் கூடுமானவரை கட்டுப்பாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டிய ஓர் அவசியம் தங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவைத் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ இந்த அவையிலே முறைகேடு நடப்பதற்குத் துணையாக இருந்ததைப் போல ஒரு கருத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக, வேண்டுமென்றே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோ அல்லது பாராளுமன்றத்திலே அமைச்சுப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்களோ நடந்துகொள்ளும் நிலை இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த அவையினுடைய

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [1989 ஏப்ரல் 8]

கண்டனத்தை, இந்த அவையினுடைய வருத்தத்தோடு கூடிய ஒரு கருத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, உரிய நடவடிக்கை, எச்சரிக்கை செய்யத் தாங்கள் முன்வரவேண்டுமென்று இந்த அவையின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டுகோள் என்கிற பெயராலே கூட, மறுபடியும் சொல்கிறேன், வேண்டுகோள் என்கிற பெயராலே கூட இந்த அவையின் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்த, வெளியார் முயற்சிப்பது சரியல்ல, முறையல்ல என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசியல் சட்டம் அமலுக்கு வந்த 1952 ஆம் வருஷத்திலிருந்து, இந்திய மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தங்களுடைய பாராளுமன்றத்தையும், சட்டமன்றத்தையும் மற்றுமுள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளையும் உருவாக்கியதிலிருந்து இங்கே சென்னை மாநகரில் நடந்து கொண்டிருக்கும்படியான நிகழ்ச்சிகளை இதற்கு முன்பு நாங்கள் பார்த்ததில்லை. பாராளுமன்றத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்துகின்ற மதிப்புறகுரிய பாராளுமன்ற தலைவர் அவர்கள் அங்கே தலைமை தாங்கி அவையை நடத்துகின்ற நேரத்தில் அவையில் நடைபெறுகின்ற பிரதிபலிப்புகளையும், பலவிதமான நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம். இங்கே நடைபெறுவதைவிட பன்மடங்கு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்ற அந்த அவையில் கூட அவற்றை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தி, தன்னால் முடியாத நேரத்தில் சில சமயம் அவையை கூட ஒத்திவைத்துவிட்டு கட்சித் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி சபையை ஒழுங்குபடுத்தி சபையை நடத்திக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சட்ட சபைக்குத் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருடைய வீட்டுக்குச் சென்று, அந்த வீட்டை முற்றுகையிட்டு, அவர்களைப் பணியவைப்பதற்கான பலவிதமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, மக்களுக்கு ஒரு போதனையைக் கற்றுக் கொடுப்பது மாதிரி, இந்த வழியில் போகலாம், பாராளுமன்றம் என்ன, சட்டமன்றம் என்ன என்கிற வகையில் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்திலே உருவாக்கி இருக்கும்படியான சட்ட விதிகளும் அதை அமலாக்கி இருக்கும்படியான பழக்க வழக்கங்களும் எல்லாம் பிரச்சினை அல்ல. ஆனால், பிரச்சினைகளைத் தெருவிலே தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்கிற நிலைமைக்கு, தூண்டுதலை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாக இது உருப்பெற்றிருக்கிறது. அதுவும் நம் சென்னை மாநகரத்திலே நடைபெற்றிருப்பதை இந்த அவையின் சார்பிலே மிகுந்த வேதனையுடன் கண்டிப்பதுடன், இப்படிப்பட்ட முறைகளை நடத்திக் காட்ட அவர்கள் புறப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கும்படியான சூழ்நிலைகளை எப்படி நாம் தமிழ்நாட்டில் அனுமதிக்கலாம்? அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையைத்தான் நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

1989 ஏப்ரல் 8]

[திரு. கே. ரமணி]

இந்த விஷயத்தை நாங்கள் கூர்மையாகக் கவனித்திருக்கிறோம், ஆகவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், எந்த நியாயத்தையும் யாரும் சொல்ல முடியாது. நமது மதிப்புமிக்க அவைத் தலைவரவர்களுடைய வீட்டை முற்றுகையிட்டு, போராட்டம் நடத்துவதென்பது திட்டவாட்டமாக நாம் சிந்திக்க முடியாத ஒன்று. அமைச்சர்களுடைய வீட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். மதிப்புமிக்க இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய வீட்டுக்கு முன்னால்கூடப் போய் சத்தியாக்கிரகம் பண்ணுவதையும் உண்ணாவிரதம் இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் அவைத் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் எடுக்க முடியாது. அது சட்டமல்ல, ஒழுங்கல்ல, நியாயமும்ல்ல. 'லாலெஸ் யெஸ்', சட்டமில்லாத ஒரு சூழ்நிலையைத்தான் அது உருவாக்கும். அதற்கு இது இட்டுச் செல்லுமென்று பயப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிடும்போது பாராளுமன்றத்தில் நடந்த விவாதம் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அதைப்பற்றி விமர்சிக்க, விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அன்றைக்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்டியபோது, பாராளுமன்றத்திலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்முடைய சபையிலே நடந்த விஷயம் பற்றி அங்கே கிளப்பியபோது, பாராளுமன்றத் தலைவர் என்ற மரியாதையோடும் மதிப்போடும் அந்த நிகழ்ச்சி பற்றி அங்கே பேச முடியாதென்று திட்டவாட்டமாக மறுத்தார்கள். அதற்கு அடுத்ததாக திட்டவாட்டமாக மற்றொரு அமைச்சர் அப்படிப் பதில் கொடுத்தார். பிறகு, பாராளுமன்றத்திலே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஒருவர் அதை எதிர்த்து அங்கே பேசினார்கள். அதை இங்கே குறிப்பிட்டு, இது ஒரு அபாயத் தினுடைய சூசகமாக இருக்கிறதென்று நான் எடுத்துக் காட்டினேன். மதிப்புமிக்க தலைவரவர்களே, இந்த நிலைமையே நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் அனுமதிப்பதென்பது சரியல்ல. மத்திய அரசுக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும், பாராளுமன்றத் தலைவருக்கும் நாம் இந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். நாம் இதனால் ஆத்திரப்படுவதற்கோ அல்லது அதே போன்ற உணர்வுகளைத் தூண்டுவதற்கோ இரையாக முடியாது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டினுடைய சூழ்நிலை அப்படிப்பட்டதல்ல. தேச விடுதலை இயக்கத்தில் ஜீவனைக் கொடுத்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்று கணக்கு எடுத்தால், அன்றைக்குத் தெரியும் தமிழ் நாட்டு மக்களின் பாரம்பரியம், அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் எடுத்த பங்கு. ஆகவே நம்முடைய பாரம்பரியம் அப்படிப்பட்டதல்ல. இதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, நம்முடைய முன்னாள் சபைத் தலைவராக இருந்தவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் நியாயமானதும், சரியானதுமாகும். அமைதியையும், சமாதானத்தையும் தமிழ்நாட்டிலே காப்பதற்காக இருக்கும்படியான வேண்டுகோளாக அந்தப் பிரச்சினை

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 ஏப்ரல் 8]

வந்திருக்கிறது. இதைத் தாங்கள் பரிசீலனை செய்து, இந்த அவையின் சார்பிலே இந்த அவையினுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு இந்தமாதிரி நிலைமைகளை எந்த மாநிலத்திலும் அனுமதிக்கக் கூடாது, தமிழ்நாட்டில் நிச்சயமாக அதை அனுமதிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், அது இந்த அவையிலேயே இருக்கும். அந்த உறுதியோடு நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய மக்கள் அந்த உறுதியோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரச்சினையை இங்கேயே தீர்ப்போம். அப்படியில்லாமல் அந்தப் பிரச்சினைக்காக அவைத் தலைவர் அவர்களுடைய வீட்டை முற்றுகையிடுவது, பாராளுமன்றத்திலே இங்கே நடப்பதைக் கிளப்புவது, அங்கேயுள்ள அமைச்சர்கள் இங்கே வந்து அதைப் பரப்பிவிடுவது போன்ற காரியங்களை நாம் ஏற்க முடியாது. பாராளுமன்ற மரபு, அரசியல் சட்டம் நமக்கு தந்திருக்கும்படியான உரிமைகளின்—அது போதாது என்று நாம் போராடுகிறோம்—அடிப்படையில் இன்றைக்கு நாம் அதை அனுமதிக்க முடியாது. இதை இந்த அவையினுடைய கருத்தாகத் தெரிவிக்க வேண்டியதவசியம் என்று எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் கருதுகிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே தாங்கள் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். எல்லோராலும் ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் அவர்கள், இந்த மன்றத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றித் தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டீர்கள். அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உங்கள் வீட்டின் முன்னாலே போராட்டம் நடத்தினார்கள் ; அந்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கின்ற ஒருவர் தலைமையிலே வந்தார்கள். அவர்கள் பாராளுமன்ற முறையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அப்படியிருந்தும் அந்தக் கட்சி அதற்கு ஊக்குவித்து, உங்களுடைய வீட்டு முன்னாலே முற்றுகைப் போராட்டம் நடத்துகிறது. அதோடு, நேற்றையதினம் விமர்சனம் செய்கின்றபோது, பொதுக் கூட்டங்களில், சகட்டுமேனிக்கு விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு, அவ்வளவு என்றல்ல. ஆனால் பத்திரிகையில் வந்தது சில செய்திகள்தான். குறிப்பாக ஆட்சியைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யலாம். இல்லையென்றால் அமைச்சர்களைப் பற்றிக்கூட விமர்சனம் செய்யலாம்.

சட்டமன்ற சபாநாயகரைப்பற்றி விமர்சனம் செய்வது பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறைக்கு உகந்தது அல்ல. அதுமாத்திரமல்ல. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்-காங்கிரஸ் கட்சியின்

1989 ஏப்ரல் 8] [திரு. கோ. பூவராகன்]

உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் “ஒரு வேண்டுகோள்தான் விடுத்தார்கள்” என்று சொன்னார். ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுவது என்பது “இன்புளயென்ஸ்” செய்வது மாதிரி ஆகிறது. அதாவது, மறை முகமாகச் சிபாரிசு செய்து, இதையெல்லாம் நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிற மாதிரி, ஒரு “உத்தரவுக்கு” அடுத்த நிலையில் வருகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. இது சரியல்ல. பாராளுமன்ற மரபுகளை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள், அதிகாரிகளைப் பற்றியும் அமைச்சர்களைப் பற்றியும் சட்டசபைத் தலைவரைப் பற்றியும் விமர்சிப்பது அவ்வளவு உகந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படியே பாராளுமன்றத்தினைப் பற்றி நாம் விமர்சிக்க முற்படுவோமானால், பிறகு ஒருவருக்கொருவர் மோதல் ஏற்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, இதைத் தவிர்க்கின்றவகையில் தலைவர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் தலைவர் அவர்களுக்கு எழுதி, உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

அதுமட்டுமல்லாமல், தங்கள் வீட்டின் முன்னாலேயே முற்றுகையிட்டவர்களையெல்லாம் மன்னித்து விட்டுவிடுகிற நிலை இருக்கக் கூடாது. நல்ல முறையில் தகுந்த முறையில் தாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, இதுபோல் மேலும் மேலும் இனித் தொடராத வாறு அதாவது முற்றுகைப் போராட்டம் இனியும் நடைபெறாத வாறு தடுக்க—நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற என் கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

*திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய உரிமையைப்பற்றி யெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் உங்களுடைய தீர்ப்பைப்பற்றி வெளியே விமர்சனம் செய்யக்கூடாது என்ற உணர்வோடு இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து எந்த அளவுக்குச் சரி என்று மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களிடம் மறுபடியும் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில், மரியாதைக்குரிய திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தி.மு.க. வைச் சார்ந்த 10 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சட்டமன்றத்திலிருந்து நீக்கிய நேரத்தில் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்களை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்துவதையும் தவிர்த்து

[திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்] [1989 ஏப்ரல் 8]

மரியாதைக்குரிய திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களை— அவருடைய தீர்ப்பை எதிர்த்துத்தான் அன்றைக்கு வெளியே பேசியதோடு போராட்டங்களையும் நடத்தினார்கள் என்பதை நான் உங்கள் மத்தியில் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இங்கே நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிப் பொதுமக்கள் மத்தியிலே விமர்சித்துச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. ஆகவே, உங்களுடைய உரிமைகள் எப்படி மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலமாக அவர் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திற்குள்ளே இயங்குவதற்கு, செயல்படுவதற்கு இடையூறாக மன்றத்தின் செயல்பாடுகளை யாராவது தடுப்பார்களானால், அவர்களை நீக்குவது, அதாவது இத்தனை நாட்களுக்கு நீக்குவது என்பதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. சட்டமன்றத்திலிருந்து எந்த ஒரு உறுப்பினரையும், வெளியே நடைபெற்ற ஒரு காரியத்திற்காக நிரந்தரமாக நீக்குவது என்னும் ஒரு அதிகாரம், பாராளுமன்றத்தின் தலைவருக்கே கூட இருப்பதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

தேர்தல் ஆணைக் குழுவிடமே இதுபற்றிக் கேட்டபோது, இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டவராக ஓர் உறுப்பினர் சட்டமன்றத்தில் இருப்பாரானால், அவரை விலக்குவதற்குத்தான்—அதுவும் தேர்தல் ஆணைக் குழுவிற்குத்தான்—அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை, சபாநாயகர் பயன்படுத்தினால்கூட அது தவறு அல்ல. ஆனால் ஒரு குற்றம் வெளியே இழைக்கப்பட்டதாகவும் அந்தக் குற்றம் இந்த அவையிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உறுதிமொழியை மீறியதாக இருப்பதாகவும் சபாநாயகர் கருதி அல்லது அவையிலே உள்ள பெரும்பான்மைக் கட்சியினர் கருதி, அதன் அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சியின் உறுப்பினர்களை நீக்குவது என்பது இந்த அவையின் சபாநாயகருடைய அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது என்ற அடிப்படையில்தான் அப்போது அந்தக் கருத்து விமர்சிக்கப்பட்டதே தவிர, இந்தச் சபையின் கண்ணியத்தை, இந்தச் சபையின் உரிமையைக் காப்பதற்கு மாறாக அந்த விமர்சனம் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திற்கு நானும் போயிருந்தேன். மாண்புமிகு

1989 ஏப்ரல் 8] [திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்]

அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் சபாநாயகரைப்பற்றி மொத்தத்தில் கேட்ட கேள்வியெல்லாம் “அந்தக் கடிதம் எப்படி வந்தது? வெளியே நடந்தது எப்படி வந்தது” என்பதுதானே தவிர, அவர் வேறு விதமாக விமர்சனம் செய்யவில்லை.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் அவர்களும் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் தங்கள் இருக்கையிலிருந்து எழுந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் திரு. லத்தீப் அவர்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : No, No, முதலில் என்னை அனுமதிக்க வேண்டும். என்னைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே என்னை முதலில் பேச அனுமதியுங்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும். பிறகு உங்களை அனுமதிக்கிறேன் (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : No, No, நான் முதலில் எழுந்தேன். அப்போது திரு. ரமணி என்று சொல்லி விட்டீர்கள். பிறகு எழுந்தபோது திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். எனவே இப்போது எனக்கு முதலில் சான்ஸ் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எதிர்வாதம் செய்ய நான் அனுமதிக்கவில்லை. திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பு உண்டு. அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் வாய்ப்புக் கேட்டால் முடியாது. அடுத்தடுத்துக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : நான் பலமுறை கேட்டாகிவிட்டது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசும்போது ஒருமுறை வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போல் இப்போது திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பேசிய பிறகு, நீங்கள் பொறுமையாக அமர்ந்தால் உங்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் எல்லா வாய்ப்பையும் பெற்றாக வேண்டும் என்று கண்டிப்பாக என்னை வற்புறுத்த முடியாது. (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : முன்னால் நான் 30 செகண்டுக்கு மேல் பேசவில்லை. எனவே நீங்கள் என்னை அனுமதிக்கவேண்டும்.

[1989 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவு நேரம் பேசியிருக்கிறீர்கள் என்பதல்ல. (குறுக்கீடு) ஏற்கெனவே ஒருமுறை பேசியிருக்கிறீர்கள். திரும்பத் திரும்பப் பேச வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. திரு. அப்துல் லத்தீப் பேசிய பிறகுதான் அனுமதிக்க முடியும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : எங்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. எனவே எங்களுக்குப் பேச வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் வக்காலத்து வாங்க முடியாது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : நாங்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி மீது குற்றம் சுமத்தி இருக்கிறார்கள்.** (குறுக்கீடு) என்னைப் பேச அனுமதிக்கப்போகிறீர்களா, இல்லையா?

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : உறுப்பினரவர்கள் இவ்வாறு பேசக்கூடாது என்பதால் அவர் சொன்ன வார்த்தையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

(உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளியேறினார்கள்.)

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பேச வாய்ப்புக்கொடுத்து, பேசாமல் வெளிநடப்புச் செய்ததற்கு என்ன பொருளென்று புரியவில்லை. திரு. அப்துல் லத்தீப் பேசாமல் அமர்ந்திருக்கிறார். திரு. பாலசுப்பிரமணியம் பேசலாமென்று நீங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள்; சொன்ன பிறகும் “வாக் அவுட்” செய்யலாம் என்றால் பேச இயலாத காரணத்தால் “வாக் அவுட்” என்றுதான் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவர் அவர்களே,** அந்த வார்த்தைகளை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட அமைச்சர் குறிப்பிட்ட அந்தச் சொற்றொடர் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் படுகிறது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1989 ஏப்ரல் 8]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவரவர்களே, பேரவைத் தலைவரைக் குறித்த பிரச்சினை இங்கே விவாதத்திலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் நாம் மிகுந்த நிதானத்தோடு நம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். பேரவைத் தலைவர், வெளியிலே நடக்கின்ற நிகழ்வுகளைக் குறித்து நேரடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாது; யாராவது இந்த சபையிலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் அவர் தன்னுடைய கவனத்திற்கு வந்த வெளியிலே நடக்கக்கூடிய நிகழ்வுகள் குறித்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். அதைப்போலத்தான், வெளியிலே இருப்பவர்கள், சபாநாயகரைக் குறித்து, சபையிலே நடந்த அவருடைய தீர்ப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அவருடைய நடைமுறைகளைக் குறித்தும், விவாதம் செய்யக் கூடாது; விமர்சனம் செய்யக் கூடாது என்பது நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற மரபு. இப்போது இருக்கிற பிரச்சினை சபையிலே நடந்த ஒரு நிகழ்வின் அடிப்படையில் சபாநாயகர் அவர்களை விமர்சனம் செய்வதோ, அல்லது அவர்களுடைய வீட்டுக்குச் சென்று தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதோ முறையற்றது என்பது மட்டுமல்லாமல் கண்டிக்கத்தக்கதும், தண்டிக்கத்தக்கதும் ஆகும் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கடந்த காலத்தில் சபாநாயகரைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யப்படவில்லையா என்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். கடந்த கால விமர்சனம் என்பது சபாநாயகரை நேரிடையாக விமர்சனம் செய்ததல்ல. ஏனென்றால், ஏதோ ஒரு கட்சி ஒரு நிலையை மேற்கொண்டு, ஒரு காரியத்தைச் செய்ய, அந்தக் காரியம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை அவமதித்ததற்கு ஒப்பானதாகும் என்ற கருத்து இன்னொரு கட்சியால் வெளியிடப்பட்ட சூழ்நிலையில், வெளியே நடந்த அந்த நிகழ்வைச் சபாநாயகர் தன்னுடைய கருத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற மரபை மீறி, ஒரு மரபை மேற்கொண்டார் என்பதற்காக வெளியிலே நடந்த அந்த நிகழ்வை சபையிலே விவாதித்திருப்பதும், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல; அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மரபுக்கும் ஏற்புடையதல்ல என்ற அளவுக்குத்தான் விமர்சனம் செய்யப்பட்டது. நான் கூட அந்த நேரத்தில் பொது மேடையில் பேசி இருக்கிறேன். வெளியிலே “what has happened outside the House should not be taken due cognizance.” எங்களுக்கு உங்களுடைய கருத்து மாறுபடலாம்; உங்களுடைய கருத்து உங்களுக்கு மாறுபடாது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆசனத்திலிருந்து ஒரு நேரத்தில் அளித்த தீர்ப்பை மறு நேரத்தில் இங்கே விவாதிப்பது மரபு கிடையாது. ஆகவே அதுகுறித்து பேசியது

[1989 ஏப்ரல் 8]

அவைக் குறிப்பில் இருக்கக் கூடாது. அதிலே ஒவ்வொரு சபாநாயகரும் கொடுக்கிற தீர்ப்பு குறித்து விமர்சகித்தால், நாளைக்கு அவர் எம்.எல்.ஏ.வாக வந்தால் கஷ்டமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. பாண்டியன் அவர்கள் அவைத் தலைவரின் தீர்ப்பை விமர்சிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அவையில் அவைத்தலைவர் தந்த தீர்ப்பு எப்படி ஏற்கப் படமுடியும் என்பதைப்பற்றி வெளியிலே ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்ட போது அதற்காக ஒரு தீர்மானம் அன்று முன்னவராக இருந்தவர் கொண்டு வந்து இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது, உள்ளபடியே அவைத்தலைவருடைய கருத்து என்ற அளவில் முடிவு என்ற அளவில் அந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டால் அது இந்த அவைத்தலைவருடைய உரிமைக்கு உரியதாக இருக்காது என்ற காரணத்தால்தான் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கிற இந்த அவையும் கூட நினைத்தால் அந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றிடும் வகையில் இன்னொரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும், சட்டமன்ற முறைகளுக்காக மட்டும் நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் நேரிடையாக என் தொடர்பான செய்திகளை மட்டும் பேசினால் சரியாக இருக்கும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு திரு. கே.கே. எஸ். எஸ். ஆர். அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது தவறான கருத்து. ஏனென்றால் தங்களுடைய தீர்ப்பையும், ஏற்கெனவே கடந்த சட்டசபையில் நடந்த ஒரு நிகழ்வையும் ஒப்பிட்டு, சம்பந்தாசம்பந்தம் இல்லாமல் பேசிய காரணத்தால் நான் அதை விளக்கிச் சொல்ல வேண்டி வந்தது. எனவேதான், அது வேறு, இது வேறு. அது அரசியல் அடிப்படையில் நிகழ்ந்தது. ஆனால் இது சபாநாயகரை, நேரிடையாகத் தாக்குவது மட்டுமல்ல; அவருடைய வீட்டுக்கே சென்று, இனிமேல் இப்படி நீங்கள் நடந்து கொள்ளக்கூடாது, நடந்ததற்கு நாங்கள் உங்களைத் தண்டிப்போம், கண்டிப்போம், உங்கள் வீடு புகுந்து உங்களை அடிப்போம் என்பது சரியல்ல. உங்களுக்கு யாரும் பாதுகாவலர்கள் இல்லாமல் இருந்தால் உங்களுடைய கதி என்னவாயி இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. அது இந்த அவைக்கே விடப்பட்ட சவால்.

1989 ஏப்ரல் 8] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

ஒரு சபையினுடைய கண்ணியத்தினுடைய நடமாடும் உருவமாக இருக்கிற, இந்த அவையினுடைய இறையாண்மையினுடைய நடமாடும் விளக்கமாக, அதனுடைய இலக்கணமாக இருக்கிற இந்தச் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதனுடைய தலைவர் பேரவைத் தலைவர், அரசமைப்புச் சட்டத்தால் கண்ணியமான, இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற, அளிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு தலைவர், யாருடைய விமர்சனத்திற்கும் ஆளாகக் கூடாத ஒருவர்பற்றி ஒருகட்சியால் பகிரங்கமாக அறிவிப்பு செய்யப்பட்டு அவர்கள் படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு அவர்களுடைய வீட்டுக்குச் சென்று ஆயுதங்களோடு அவர்களைத் தாக்குவோம் என்று சொல்லி தாக்குவதற்கு வருகிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் தெய்வாதீனமாகத் தப்பி சபைக்கு வந்து விட்டார்கள். இந்த அவையை அவமதித்திருக்கிறார்கள். தங்களை அவமதித்ததன் வாயிலாக, தங்களைத் தாக்குகிறோம் என்று சொல்வதன் வாயிலாக இந்த அவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் அவர்கள் அறைகூவல் விடுத்திருக்கிறார்கள் எனக்குத் தெரிந்து இதிலே அரசியல் இல்லை. யார், எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் செய்தார்கள் என்று அரசியல் அடிப்படையிலே பேசவில்லை. ஒரு கட்சிக்காரர்கள் செய்தார்கள் என்று இருந்தாலும், வந்தவர் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு படையைத் திரட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். எனவே, அரசியல் கலப்பு இல்லாத, நம்முடைய கண்ணியத்தையும், இந்த அவையினுடைய கண்ணியத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக இதை அப்படியே அரசியல் காரணங்களுக்காக விட்டுவிடக்கூடாது; நமக்கிருக்கிற நெளிவு சுளிவுகளெல்லாம் என்னவென்றால், ஏன் வீணுக்குப் போய் அவர்களை வம்புக்கு இழுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு அரசியல் நோக்கமும் வந்து விடலாம், அந்த அரசியல் நோக்கம் அங்கே வரக்கூடாது. அவர்களை உடனே குண்டர் சட்டத்திலே கைது செய்ய வேண்டுமென்று உங்களுடைய ஆசனத்தில் இருந்தே நீங்கள் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், அவர்களைப் பற்றி நான் விமர்சனம் செய்ய விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் அதிலேயும் அரசியல் கலந்து விடும். ஏனென்று உங்களுக்குத் தெரியும். அவருக்கும் எனக்கும் இருக்கிற அந்தத் தொடர்பு காரணமாகப் பழைய விரோதத்தை இப்பொழுது சட்டமன்றத்திலே தீர்த்துக்கொள்கிறான் லத்தீப் என்று நினைத்து விடக்கூடாது. அவர் எனக்கு ரொம்ப வேண்டியவர். என்னுடைய தம்பியைப் போன்றவர். ஆனால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலேதான் நான் அவர்களை விமர்சனம் செய்கிறேன். எனவே, இந்தச் சபையிலே குறைந்தபட்சம் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது, சபாநாயகர் மீது நடந்த இந்தத் தாக்குதலைக் குறித்து ஒரு (Censure Motion) ஒரு கண்டனத் தீர்மானமாவது நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் மிகவும் வற்புறுத்திக்

[திரு. எம். அப்துல்லத்தீப்]

[1989 ஏப்ரல் 8]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே அரசியல் வரக்கூடாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதலிலே ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரைக் குண்டர்கள் தடைச் சட்டத்தின் கீழே கைது செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பேசுவது மிகமிகத் தவறானதும் கண்டனத்திற்கு உரியதுமாகும். சட்டமன்ற . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நீங்கள் மூலப் பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டும். சபாநாயகரை முற்றுகையிட்டது பற்றிய பேச்சு. அது தொடர்பான பாராளுமன்ற உறுப்பினரைப்பற்றித்தான் பேச வேண்டும். மற்றபடி அவையில் இல்லாத பாராளுமன்ற உறுப்பினரைப்பற்றி யாரும் மரபுக்கு மாறாகப் பேசவில்லை. ஆகவே, மூலச் செய்தியிலேயிருந்து வாருங்கள். அப்பொழுதுதான் சரியாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : நான் பின்னாலேயிருந்து முன்னாலே போகிறேன். அவ்வளவுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முன்னாலேயிருந்து பின்னாலே வாருங்கள்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பரவாயில்லை, எப்படி வேண்டுமானாலும் போகலாம். முன்னாலேயிருந்து பின்னாலும் வரலாம்; பின்னாலேயிருந்து முன்னோக்கியும் போகலாம்.

ஆகவே, முன்னாலேயிருக்கிற பிரச்சினைகளைப்பொறுத்தவரையில் சட்டமன்றத்திலே சபாநாயகரினுடைய உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்றத்திற்குள்ளே சபாநாயகர் அவர்களுக்குப் பிரத்தியேகமான சில உரிமைகள் உண்டு என்பது எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதுதான். ஆனால் சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றங்களுக்கு உள்ளேயே கூட சபாநாயகர் மேசையைச் சுற்றி நின்று மறியல் செய்வதும், கோஷமெல்லாம் போடுவதும் இப்பொழுது பாராளுமன்றத்திலேயும் சட்டமன்றங்களிலேயும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்ற சம்பவங்களாக இருக்கின்றன எனவே ஒரு இயக்கத்தின் சார்பில் வீட்டிற்கு முன்னால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதனால் அது சரியென்று சொல்கிறீர்கள், அப்படித்தானே ?

1989 ஏப்ரல் 8]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய உயிருக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பில்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்குமானால், அது வருந்தத்தக்கது. கண்டிக்கத்தக்கது. அப்படி ஏதாவது வன்முறை நடந்திருந்தால் அதை நாங்களும் சேர்ந்து கண்டிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உயிருக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டால் மட்டும்தான் கண்டிப்பீர்கள், மற்றப்படி சாதாரணமாக சபாநாயகருக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டால் கண்டிக்கவே மாட்டீர்கள்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயக உரிமைகளைக் கண்டிக்க முடியாது. எனவே, எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இருக்கிற ஜனநாயக உரிமைகள் அவை. தங்கள் வீட்டிற்கு முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருப்பதும் மறியல் செய்வதும் சட்டவிரோதம் என்கிற அடிப்படையில் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, நடவடிக்கையெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே சட்டம் அதனுடைய வேலையைச் செய்திருக்கிறது. மறியலுக்குப் போகிற போது எம். பி. என்று பார்க்கவில்லை. அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்., பின்னால் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். எனவே, சட்டம் தன்னுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் அவர்களுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறார்கள் அந்த உரிமை தார்மிக ரீதியாக ஜனநாயக நாட்டிலே அவர்களுக்கு உண்டு. அந்தச் சம்பவத்தின் மூலமாக வன்முறையோ, தாக்குதலோ நடந்திருந்தால் அது கண்டனத்திற்குரியது. எனவே அதிலே எந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையும் இல்லை. சென்ஷர் மோஷன் கொண்டு வந்து இங்கே விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை அல்ல. வெளியே நடவடிக்கை சட்டப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை சட்டத்தை ஒட்டிய பிரச்சினைகள் ஆகும். உள்ளே இது குறித்து விவாதித்து—முன்னாலே சொன்னதைத் திரும்பச் சொல்கிறேன்—ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மீது ஏதாவது ஒழுங்குப் பிரச்சினை கொண்டு வரவேண்டும், சென்ஷர் மோஷன் கொண்டுவரவேண்டும், குண்டர்கள் சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட வேண்டுமென்று எல்லாம் இங்கே விமர்சிப்பது, ஜனநாயகத்தினுடைய நெறிமுறைகளை அழிக்கிற முயற்சிகளாகும். அதை நீங்கள் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களால் எழுப்பப்பெற்று, அநேகமாக எல்லா கட்சிகளுடைய தலைவர்களாலும் பேசப்பட்டு—வெளிநடப்பு செய்த காங்கிரஸ் கட்சி கூட ஒருமுறை பேசியிட்டு தான் வெளிநடப்பு செய்திருக்கிறது—தங்களுடைய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 8]

தீர்ப்பிற்காக காத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தப் பிரச்சினை மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களுடைய இல்லத்தின் முன்னால் தங்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சொல்ல ஜனநாயகத்திலே உரிமை இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே கூட எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. நம்முடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களையெல்லாம் கடுமையான சட்டத்திலே தண்டிக்க வேண்டும்; அதற்கு சபாநாயகர் உத்தரவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சபாநாயகருக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைக்கொண்டு வெளியிலே இருக்கிறவர்களை கூட தண்டிக்கலாம் என்பதற்கு முன்மாதிரிகள் பல இருக்கின்றன. இதே அவையில் 1963ம் ஆண்டு அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த நாவலர் 1963ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை ஒட்டி அரசியல் சட்டத்தினுடைய நகல்களைக் கொளுத்துகிற முயற்சியில் ஈடுபட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சிலர் குரல் எழுப்பிய போது நாவலர் சொன்னார். வெளியில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து இங்கே நடவடிக்கையெடுப்பது நியாயமல்ல என்று அழுத்தத்திருத்தமாகப் பேசினார்கள். ஆனால், காலத்தின் கோலம், அதே நாவலர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன்னவராக பொறுப்பேற்று, வெளியே நடந்த நிகழ்ச்சிக்காக நடவடிக்கையெடுக்கலாம் என்று சொல்லி, பேராசிரியர் அவர்களையும், அவரோடு சேர்த்து ஒன்பது உறுப்பினர்களையும் சட்டமன்றத்திலேயிருந்து வெளியேற்ற வேண்டிய தீர்மானத்தை, நாவலர் அவர்களே முன்மொழிந்து அப்போது பெரும்பான்மையாக இருந்த ஆளும் கட்சியினர் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நான் அதிலே விரிவாக ஆராய்ச்சி நடத்த விரும்பவில்லை. இப்போது உருவாகியிருக்கிற பிரச்சினை, மத்தியிலே, பாராளுமன்றத்திலே நம்முடைய சட்டமன்றத்தைப்பற்றி விமர்சிக்கப்படுவதும், முதலமைச்சரைப் பற்றி விமர்சிக்கப்படுவதும் முறைதானா என்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் இங்கே வருவதற்கு முன்பு பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை அங்கேயிருக்கிற பாராளுமன்றத்தினுடைய அவைத் தலைவர் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். மத்தியிலே இருக்கிற ஒரு அமைச்சரும் இது விவாதிக்கத்தக்கதல்ல என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு அமைச்சர் மீண்டும் திரும்ப எழுந்து, இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். இப்படி பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் மோதல் ஏற்படலாமா? அந்த நிலை உருவாகலாமா என்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தான் இங்கே நம்முடைய கட்சிகளுடைய தலைவர்கள் பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசோடு மோதிக்கொண்டு அரசியல் நடத்த வேண்டுமென்கிற இயக்கம் அல்ல. ஆனால் அதே நேரத்தில் அதற்காகத் தமிழ்நாட்டினுடைய, மாநிலத்தினுடைய

1989 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உரிமைகளை எள்ளளவும் விட்டுக் கொடுத்து விட்டு ஆட்சியிலே இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிற அரசும் திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

(முற்பகல் 10—40)

நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் காஞ்சியில் 'ஹோம் லேண்ட்' பத்திரிகையில் கடைசியாக எழுதிய கட்டுரை. அந்தக் கட்டுரையிலே அவர்கள் குறிப்பிடும்போது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்பதைச் சொல்கிற நேரத்தில் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சில முதலமைச்சர்களைப் போல, நான் தம்பி, மத்திய அரசோடு மோதிக்கொள்ளுகின்ற கொள்கையை பின்பற்றுகின்றவன் அல்ல. ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய அரசில் குவிந்து கிடக்கின்ற அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசுகள் ஏதோ எடுபிடிகள் அடிமைகளைப் போல இருக்கவேண்டும் என்ற அந்த நினைப்பு அகற்றப்படவேண்டும். என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே நிலையில்தான் நிர்வாகத்துறையிலே, மோதிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற அந்த எண்ணம் நமக்கு இல்லாத காரணத்தாலேதான். சரி, பாராளுமன்றத்திலே பேசினார்களா, அப்படியானால், சட்டமன்றத்திலே நாமும் பேசுவோம் என்கிற ஒரு நிலையை நாம் எடுக்கவில்லை. சரி, மத்திய அமைச்சர்கள் பேசினார்களா, அப்படியானால் நாமும் அவர்களை விமர்சிப்போம் என்கிற நிலையை இங்கே எடுக்கவில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால் இங்கே வந்து பேசிய அமைச்சர் அவர்கள், நேற்றைய தினம் பேசிய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ப.சிதம்பரம் அவர்கள் எனக்கு தாங்கள் ஏதோ வளைந்து கொடுப்பதைப்போல, நான் சொல்கிறபடி தாங்கள் ஆடுவதைப் போல சூசகமாக அவர்கள் பேசிய பேச்சு இன்று பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருக்கிறது.

அதுமாத்திரம் அல்ல. தங்களை அவர்கள் பகிரங்கமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் எழுதிய ராஜினாமா கடிதத்தை உங்களிடத்திலே கொடுத்தது யார்? அதைச் சொல்லுங்கள் என்று. அது வேண்டுகோளோ அல்லது எச்சரிக்கையோ, அல்லது உத்தரவோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் நீங்கள் தான் பதில் அளிக்கவேண்டும்.

இன்னொன்று, படங்களை ஏன் வெளியிடவில்லை என்ற பிரச்சினை. சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிதிநிலை அறிக்கை வெளியிடும்போதோ அல்லது கவர்னர் உரை ஆற்றுகிறபோதோ, உள்ளே புகைப்படம் எடுக்க அனுமதிப்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 8]

வழக்கம். என்ன காரணத்தால் என்றால், கவர்னர் உரை ஆற்றுவார், அது புகைப்படம் எடுக்கப்படும், அதேபோல் நிதியமைச்சர் உரையாற்றுவார், புத்தகத்தைப் படிப்பார், அது படம் எடுக்கப்படும், அது பத்திரிகையில் வரும், இதுதான் வழக்கம். ஆனால், உள்ளே கலவரங்களேர், அமளிகளோ நடைபெற்றால், அந்தப் படங்கள் பத்திரிகையிலே வந்ததாக முன்மாதிரி இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை. வேறு சட்டமன்றங்களிலே இருந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு உள்ள அரசியல் ஞானத்திலே சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை.

1988, ஜனவரி 28 ஆம் தேதி நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் கூட, சட்டமன்றத்திற்குள் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் புகைப்படங்களாகவோ, அல்லது தொலைக்காட்சியாகவோ அன்று காட்டப்படவில்லை. காட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவும் இல்லை. சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே, இந்தக் கோட்டைச் சுற்று அடைப்புக்குள்ளே நடைபெற்ற சில சம்பவங்கள், இவைகள்தான் அன்றைக்குப் படங்களாக வெளியிடப்பட்டன. ஏதோ ஆள்கட்சிக்குப் பாதகமாக இருக்கின்ற படங்கள், என்பதால் வெளியிடப்படவில்லை என்று யாராவது கருதிக் கொண்டால் தவறு. தாங்களே கூட எல்லாக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களையும் அழைத்து, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் ஒரு சமரசமாக அமைதியாக இந்தச் சபை நடைபெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பேசினார்கள். அதிலே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர்திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கூட வந்து இருந்தார்கள். அப்போது, தாங்களே கூட அந்தப் படங்களை எல்லாம் அந்தத் தலைவர்களிடத்திலே காட்டியிருக்கிறீர்கள். அது சாதகமான படமா, பாதகமான படமா, இவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் நான் இங்கே இறங்க விரும்பவில்லை. மீண்டும் ஒரு தொடர்கதை தேவையில்லை என்பதற்காக. இங்கே, படங்களைப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிப்பதன் மூலமாக, அவையினுடைய மரபுகளுக்கு ந்தகம் ஏற்படக்கூடும் என்ற அந்த முன்மாதிரியைப் பின்பற்றித் தான் அந்தப் படங்களை வெளியிடக் கூடாது என்றும், ஏற்கெனவே இருந்த முன்மாதிரியின்படி, கருத்து வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது.

கடந்த 1988 ஜனவரி 28 ஆம் தேதி எப்படி வெளியிலே எடுக்கப்பட்ட படங்கள் பத்திரிகையில் வெளிவந்தனவோ, அதைப்போலத்தான், அன்றைக்குக் கூட வெளியிலே எடுக்கப்பட்ட படங்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் காரிலே ஏறுகின்ற படம், பின்னாலே நண்பர்கள் எல்லாம் செல்லுகின்ற படம், இவைகள் எல்லாம் சட்டசபைக்குள்ளே, இல்லை என்றாலும் கூட, இந்த வளாகத்திலே—இந்தக் கோட்டைச் சுவருக்குள்ளே எடுக்கப்பட்ட படங்கள் எல்லாம் கூட வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. எனவே, ஒரு முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகிற நேரத்திலே, அதைப் பின்பற்றலாமா

1989 ஏப்ரல் 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று சபாநாயகரைக் கண்டித்தது முறைதானா என்பதும், அதற்கு மத்தியிலே உள்ளவர்கள் துணைபோகலாமா என்பதும் தான் விவாதத்திற்குரியவை. எனக்குத் தெரிந்தவரை, ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், தங்களுடைய இல்லத்திலே முற்றுகையிட வந்தார்கள் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது, அவர்கள் முற்றுகையிட வந்தாலும்கூட, அல்லது மறியல் செய்ய வந்தாலும்கூட, அவர்கள் உடனடியாக தடுக்கப்பட்டு, உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். வந்தவர்கள் 111 பேர்கள். நம்பரே நன்றாக இல்லை. இருந்தாலும் 111 பேர்கள் வந்தார்கள். வந்தவர்கள் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், இப்போது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களே கூட இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள பிரச்சினை பாராளுமன்றம், சட்டமன்றம், இந்த இரண்டு பெருமன்றங்களுக்கு இடையே மோதுதல் தேவைதானா என்பதும், மத்திய அமைச்சருடைய நிர்வாகத்திற்கும் தமிழக மாநிலத்தினுடைய நிர்வாகத்திற்கும் ஒரு மோதுதல், நிர்வாக அளவிலே தேவைதானா என்பதும் தான் கவனிக்கப்படவேண்டிய பிரச்சினை இதிலே தேவையில்லாமல் உங்களுடைய பெயரும் இழுக்கப்பட வேண்டுமா என்பதுதான் மிக முக்கியமான பிரச்சினை. எனவே இதிலே தங்களுடைய தீர்ப்புதான் தேவைப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர்களே, சட்டப் பேரவைத் தலைவர் தொடர்பான இந்தச் செய்திக்கே நாம் இவ்வளவு நேரம் எடுத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்றாலும் கூட, அனைவருடைய கருத்திற்கும் மதிப்பு அளித்து, அனைவரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மூன்று பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று சட்டப்பேரவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய, செல்வி ஜெயலலிதாவினுடைய கடிதம் தொடர்பானது. இது தொடர்பாக ஏற்கெனவே இங்கு சில தீர்மானங்கள் தரப்பட்டு, அது தொடர்பாக என்னுடைய தீர்ப்புகள் நிலுவையில் இருக்கின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும்போது என்னுடைய முழுமையான கருத்தும் அதில் தெரிவிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மத்திய அமைச்சர், திரு. சிதம்பரம் அவர்கள் எனக்கு வேண்டுகோளாக விடுத்தாலும் சரி, direction என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நேரான அந்தத் தமிழ்ச் சொல்லை அவர் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் சரி, இரண்டு நிலையிலும் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு மத்திய அமைச்சர் என்ற முறையில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவருடைய செயல்பாடுகள் குறித்து ஒரு பொதுமேடையில் வேண்டுகோள் விடுவதோ, அல்லது நேரடியாக விமர்சனம் செய்வதோ முறை

[பேரவைத் தலைவர்] [1989 ஏப்ரல் 8]

யாக எனக்குப்படவில்லை. அப்படி இருக்கிறபோது அவர் அப்படிச் செய்தது முறைதானா என்பதை நானே பாராளுமன்றப் பேரவைத் தலைவருக்கு எழுதி, விளக்கம் கேட்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முன்றாவதாக, இதிலே ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள். அவருடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டாம் என்றாலும் கூட, ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டப் பேரவைத் தலைவருடைய வீட்டை முற்றுகையிட முற்பட்டு, அதன் காரணமாக 111 பேர் கைது செய்யப்பட்டு, மாலையில் விடுவிக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தி அனைவருக்கும் தெரியும். எனக்கும் தெரியும். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இதுபோன்று ஒரு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவருடைய வீட்டை முற்றுகையிட்டு, நீங்கள் அந்தப் படங்களை வெளியிட்டே ஆக வேண்டும் நீங்கள் சொன்ன அந்தத் தீர்ப்பை மாற்றிக்கொண்டு ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது சரிதானா என்ற கருத்து இந்த அவையில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் என்றாலும்கூட, இந்தச் சட்டப் பேரவையில் இருக்கிற அனைத்து உறுப்பினர்களுடைய உணர்வுகளையும், கருத்துக்களையும் முழுமையாக அறிந்து கொண்டவன் என்ற முறையிலும், அவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றவன் என்ற முறையிலும் பாராளுமன்ற சபாநாயகராகிய, திரு. பல்ராம் ஜாக்கர் அவர்களிடம் இதையும் எழுதிக் கேட்டு, முறைப்படி அவருடைய கருத்தைத் தெரிந்துகொண்டதற்குப் பிறகுதான் என்னுடைய தீர்ப்பைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இதற்கிடையில் இது கண்டிக்கத் தகுந்ததா, தண்டிக்கத் தகுந்ததா என்ற விமர்சனத்தில் யாரும் இறங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், சட்டப் பேரவைத் தலைவராகிய நான் பலவற்றையும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியவன். நம்முடைய திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொன்னார்கள். உங்களைச் சுற்றியே நாங்கள் சில நேரம் முற்றுகை இடுகிறோம், ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறோம் என்று. இதெல்லாம் எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதுதான். ஜனநாயக அடிப்படையில் அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதெல்லாம் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். எப்போதும் அவர்கள் சொல்லிவிட்டுத்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். எனவே, அப்படி வருகின்றபோதுகூட, சட்டமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு உட்பட்ட செயல்தான் அது. அதில் எனக்கு இரண்டாவது கருத்தே கிடையாது. நானும் இதிலே எந்த வகையான உணர்ச்சி வசப்படுதலுக்கும் இடம் அளிப்பது கிடையாது. எனவே, இப்போது இந்த அவையில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், அவை முன்னவரும், தமிழக முதல்வர் அவர்களும் தெரிவித்த கருத்துக்களை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டு நான் தக்கவாறு, இதற்கு விரைவில் தீர்வுகண்டு, இந்த அவைக்கு அறிவிப்பேன் என்று சொல்லி, இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறேன்.